

drag før, at bemærke, at i den af mig skitserede Ordning af Landstingets Sammensætning blev der ogsaa taget Hensyn til Statens Interesser, idet jeg fordrede en Repræsentation af delegerede for Skole, Kirke og Universitet o. s. v. Og naar det ærede Medlem mener, at jeg ikke kan indvende noget mod det foreliggende Lovforslag i Retning af, at Landstinget skal fremgaa af de kommunale Forsamlinger, vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Forudsætningen for mit Foredrag i 1909 var, at der blev indført Forholdstalsvalg til Folketinget, og at jeg derfor kunde indrømme de lokale Interesser en begrænset Repræsentation indenfor Landstinget. Det er altsaa desværre ikke lykkedes mig at overbevise det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds om, at han ikke har Berettigelse til at gøre den Brug af mine Udtalelser, som han har gjort. Jeg vil da haabe, at andre ærede Medlemmer vil kunne indse, at der af disse mine Udtalelser absolut ikke kan drages den Konklusion, at jeg er enig i Grundtanken i Regeringens Forslag.

Førmanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borbjerg: Ærede Medlemmer vil have forstaaet, at det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) ganske gaar udenom, hvad jeg har sagt. Fra begge Højres Ordførere er der sagt, at den foreslaaede Sammensætning af Landstinget vil gøre de kommunale Valg politiske, og det er angaaende denne Indvending, at jeg har hævdet, at noget saadant kunde i alt Fald ikke fremsættes af det ærede Medlem fra Fredensborg, uden at han vilde komme i Modstrid med sin egen Tale i 1909; thi da anbefalede han, at i alt Fald en Del af Landstinget skulde vælges af de kommunale Raad. Og i denne Sammenhæng er det jo ligegyldigt, om det er hele Landstinget eller en Del deraf, der skal udgaa af de kommunale Raad. Thi samtlige kommunale Raad faar jo Indflydelse paa Landstingets Sammensætning og bliver altsaa politiske. Der var i det ærede Medlems Udtalelse ingen Antydning af et Svar paa det, jeg havde sagt, men kun et Forsøg paa at gaa udenom.

N. C. Jensen: Der er naturligvis i denne Sag foruden det store Hovedspørgsmaal adskillige Detailspørgsmaal, og jeg har ved at høre de Udtalelser, der er fremsat i Dag, dels fra Højre, dels fra anden Side,

faaet den Opfattelse, at man ved at føre Sporet over i en Forhandling om Detaillerne vil søge at hindre Lovforslagets egentlige Formaal. Jeg haaber imidlertid, at dette skal mislykkes. Jeg tror, at Regeringen har handlet i den store Befolknings Interesse ved at fremsætte dette Lovforslag. I mange Aar har der lydt et stadig voksende Krav om Juni-Grundlovens Genindførelse — det er Folkets moralske Ret, som det er sagt før. Under den Fane er der kæmpet, i hvert Fald i den Tid, jeg kan huske; det er det Krav, jeg har hørt fra min første Ungdom indtil nu. Derfor tror jeg, som sagt, at Regeringen har handlet i Pagt med de store, brede Lag i Befolkningen ved at fremsætte dette Lovforslag; og derfor fortjener den og vil sikkert ogsaa faa disses Tak. Ikke alene har Regeringen ved dette Lovforslag givet helt og fuldt, hvad Folket har krævet, men Lovforslaget kommer ogsaa som et Svar, man ventede paa. Der har over hele vort politiske Liv været som en indeklemmt Luft — det er en Kendsgerning, som ikke lader sig modsige. Naar Venstre har hævdet, at det var i Juni-Grundlovens Aand, det vilde handle, har man Gang efter Gang fra forskellig Side sagt: Nej, det er ikke det, I vil. Derfor kom det som en Befrielse for Folket, da Konseilspræsidenten forleden sagde: Her er Svaret, og jeg tror, at det egentlig var det eneste Svar, der kunde tilfredsstille. Jeg er ikke blind for, at der ogsaa kunde findes en Løsning paa den Maade, som fra anden Side er fremhævet, og som mange gode Venstremænd mener maaske var bedre, nemlig de to Tempis Politik, men jeg tror, at det foreliggende Lovforslag kommer som en Befrielse for alt dette indeklemte og for den Modvillie, som mange ogsaa har haft mod at give Svar paa Spørgsmaal om den kommende Forfatningsrevision. Jeg for mit personlige Vedkommende har i hvert Fald, naar jeg i Sommer, ligesom ogsaa tidligere, indtrængende er blevet spurgt: Hvad er det, I vil i Forfatningsspørgsmaalet, ikke svaret et Ord; thi det var min Opfattelse, at Svaret maatte komme fra Regeringen; og at Regeringen har svaret, som den har, er efter min Mening det bedste, der kunde ske. Jeg haaber derfor, det maa lykkes den nuværende Regering at gennemføre denne Sag, og jeg hilser med Tilfredshed den Tilslutning, Lovforslaget har faaet fra forskellige Sider. Naturligvis kan man forsøge at kvæle Lovforslaget paa forskellig Maade, men jeg tror, at der i Be-